

EL PETIT ARBRE

(obra teatral infantil, per al treball previ de decorats a Manualitats)

de Rosa M. Isart

rmisart@hotmail.com

març de 2001

PERSONATGES DE L'OBRA TEATRAL	3
ESPAIS	4
ESCENA 1 Nocilla, Amazones, tele brossa	5
ESCENA 2 L'autocar en ruta	7
ESCENA 3 Aquest és el Petit Arbre	8
ESCENA 4 El Senyor Cargol	9
ESCENA 5 La Senyora Rosada que obre el dia	10
ESCENA 6 Visites: la llagosta, la mosca	10
ESCENA 7 Visites: l'abella, la papallona	12
ESCENA 8 El creixement dels éssers vius	14
ESCENA 9 Mirar els estels	15
ESCENA 10 Trobada amb la fada màgica	16
ESCENA 11 Els sentiments de l'arbre	18
ESCENA 12 (última) Estimar	21
DOSSIER PEDAGÒGIC PER A LES ESCOLES	23
COM CONTACTAR	24

PERSONATGES DE L'OBRA TEATRAL

LA MARE, del nen Gerard

EL NEN GERARD, el nen protagonista

LA TELE, persona (mim dintre de l'electrodomèstic TV) o bé veu en off

EL NEN 2 (Santi)

EL PETIT ARBRE (veu en off), veu dolça i innocent; inclou efecte de so (campanetes)

EL CARGOL

LA ROSADA

LA LLAGOSTA

LA MOSCA

L'ABELLA

LA PAPALLONA

LA NENA 1 (MARTA)

L'ENCICLOPÈDIA

L'ESTRELLA

LA FADA JOVE

LA PROFESSORA JOANA, un punt grassoneta, agradable, divertidíssima

EL PROFESSOR JOAN, un punt grassonet, agradable, divertidíssim

GRUP DE NENES I NENS QUE VAN DE COLÒNIES, indefinits

NENA TÈCNICA (no actuant): fa les campanetes del Petit Arbre tota l'obra

El signe / indica que el personatge següent talla el què diu algú.

ESPAIS

saleta de menjador

Zona de boscos i natura, prop d'una casa de colònies a Muntayola (Osona),

amb un arbre petit al centre escènic

Aquesta obra té un treball important d'escenografies, fetes amb cartró-pedra, per al treball

dels nens en l'assignatura de Manualitats a l'escola. Es construiran:

- una televisió

- una cara, lateral, d'un autocar

- un decorat escènic (fons escènic) de muntanyes

- un decorat escènic d'un cel amb estels

- un petit arbre

- tota la fauna i flora i personificacions de l'obra que s'indiqui o es vulgui

(tenen una estructura de cartró-pedra però són actants humans, si és el cas).

ESCENA 1 Nocilla, Amazones, tele brossa

MARE, NEN GERARD, LA TELE

Saleta de menjador. La mare va cap la taula on un nen petit acaba de menjar-se el sopar.

La TELE, de cartró-pedra i peus humans, encesa: fan notícies.

LA TELE: Bla, bla, bla i bla. El temps (*treu per la pantalla una gominola nube*). Hi haurà alguns núvols. Bla, bla, bla i més bla-bla. Futbol (*treu per la pantalla una pilota de claueret, petita*). Bla, bla, bla i més bla-bla. Política./

MARE (*recollint-li el plat, al nen*): T'ho has menjat tot. Molt bé.

NEN GERARD: Sí, mama. Ara puc menjar les postres que m'has promès?

MARE: Sí, carinyo. Què vols la nocilla, amb pa bimbo o normal?

NEN GERARD: Amb bimbo, mamita. Molta nocilla.

MARE: Doncs vinga!

Tornen les notícies:

LA TELE (*adopta una veu de documental; treu, de tant en tant, els guants gesticuladors blancs*): Cada vegada són menys els arbres que queden al planeta. La deforestació s'està aconvertint en un problema de gran magnitud. Si a això s'hi afegeix l'efecte d'escalfament del planeta, les perspectives per al futur són cada vegada menys esperançadores... A l'Amazones, les arbrades són cada vegada menors per l'acció dels homes, que van tallant indiscriminadament arbre rere arbre per a la seva explotació industrial i per causa de la recerca petroliera...

NEN GERARD: Mama, nosaltres sí tenim arbres. Al jardí.

LA MARE: Sí, fill, però d'arbres se'n necessiten molts al planeta, no serveix que cadascú en tingui algun. Pensa que quant més fum hi ha al cel, més arbres necessitem per netejar-ho tot. Això com a mínim.

NEN GERARD: Però nosaltres ja tenim l'aire net. Els arbres del jardí netegen el nostre aire, el que hi ha al nostre trosset de món, aquí, a casa.

LA MARE: No carinyo. El trosset d'espai del jardí té aire net, però amb el vent i pluges l'aire va canviant de lloc. No n'hi ha prou amb respectar les nostres coses, cal respectar les dels altres, o sigui, les de tothom, en definitiva.

NEN GERARD: Uff, que malament anem, doncs, mama.

LA MARE: Sí carinyo, sempre les coses tracta-les amb carinyo. Cal ajudar els arbres, però també qualsevol ésser vivent. *(Pausa petita)* El pare vindrà tard, carinyo, ves-te'n a dormir que demà, amb això de les colònies d'estiu, la tutora m'ha dit que tots havíeu d'estar davant la porta del col.le a les vuit.

NEN GERARD: M'emportaré la motxilla del Coronel Tapiocca.

LA MARE: Vigila no la perdis carinyo, és la teva prefe perquè té moltes butxaques.

NEN GERARD *(fent-li un petó a la galta)*: Bona nit.

LA MARE: Gerard, no posis el Gran Hermano. Si vols posa 10 minutets la tele, però qualsevol altra cosa, i després ja a dormir, entesos?

Tornen a sortir els braços amb guants blancs de la tele, que gesticulen i parlen simpàticament, com si fessin màgia:

LA TELE: Gerard, noi, no posis el Gran Hermano. És el programa que més imbecil·litat causa i del que menys s'aprèn. *(Copia la veu de la mare)* Després ja a dormir, entesos?

NEN GERARD *(primer mira sorprès la tele-mare, ara ja mirant la mare)*: Sí, mama.

D'acord. ...El Gran Hermano no me'l deixes posar perquè si no m'hi enganxo, oi?

LA MARE: Això per una banda. Sí, no pots estar una hora mirant-ho. Però veient algú escarxofat tot el dia a un sofà ni aprens res ni tens cap bon exemple. *(Pausa)* A la bossa d'esport blava et posaré tota la roba per a aquests quinze dies. A la motxilla, els walkman i les gominols.

Fosc.

ESCENA 2 L'autocar en ruta

NENES I NENS QUE VAN DE COLÒNIES, LA PROFESSORA JOANA

Moment Happy Flower. Veiem per una banda, un lateral d'autocar de paper-cartró gegant, amb colors cridaners. Al darrera, nenes i nens que de fet sostenen el paper-cartró, l'autocar. Se'ls veu el cap que surt per la finestra i els peus (que fan de rodes de l'autocar). L'autocar, mentre sóna música (proposem: el Rag del Tigre, Tiger Rag, interpretada per Eric Rogers i la seva Orquestra¹), va movent-se simpàticament per escena. Els nens van a dintre contents, movent les mans i gronxant els caps. Escena d'un 1-2 minuts.

Sóna un claxon.

LA PROFESSORA JOANA *(sortit de l'autocar aturat, simpatiquíssima)*: Ja hem arribat, Lolita.

La tropa ja som aquí! Olé, olà, olé, yeah, yeah! *(Com ordenant que baixin)* Nenssss!!!!

Els nens xisclen contents, baixen, saludem emfàticament al públic. Fosc.

---

¹ La cançó *Rag del Tigre (Tiger Rag)*, de La Rocca (originalment feta per la Dixieland Jazz Band), està a l'àlbum *Los alocados años 20*, intepretat per Eric Roberts i la seva Orquestra. També la recull l'elapè. "Grabación en 4 fases, disco demostrativo", de la casa Decca (Ref.PFS-334001), de l'any 1963.

ESCENA 3 Aquest és el Petit Arbre

NEN GERARD, NEN 2

Tarda. A la muntanya. Decorat de cartró-pedra: veiem a la dreta de l'espectador, a mig terme, la casa rural; a l'horitzó, unes muntanyes plenes de verd. Les nenes i nens gaudeixen del joc i l'experimentació enmig de la natura: uns asseguts, uns altres dempeus... Destaca un arbre de cartró-pedra al centre escènic, prop del prosceni, petitó: és el Petit Arbre. Alguns romanís i esbarzers...

NEN 2: Aquest arbre és massa petit.

NEN GERARD: Ha de créixer, Santi.

NEN 2: No.

NEN GERARD: Sí.

NEN 2: No. Fa massa calor.

NEN GERARD: Algun dia ha de començar a créixer, perquè totes les coses creixen.

NEN 2: Ja està mig mort.

NEN GERARD: Podem començar a salvar-lo, si li parlem, amb carinyo. La meva mare parla a les plantes perquè diu que així estan més contentes i creixen més boniques.

NEN 2: Què dius? Apa!

NEN GERARD: Tinc gana, la Lolita ja deu estar a punt de cridar-nos a sopar. Vens?

NEN 2: Anem.

Fosc.

ESCENA 4 El Senyor Cargol

EL PETIT ARBRE, EL SENYOR CARGOL

Penombra. Vesprada. Cap nen. Soroll de grills. El Petit Arbre sol. Entra un cargol gegant. Se senten campanetes al principi i al final, cada vegada que el PETIT ARBRE enceta o acaba una conversa amb algun personatge.

EL CARGOL: Nano, ets massa petit, no puc penjar-me de les teves fulles ni de les teves branques.

EL PETIT ARBRE(*Campanetes*): Oh, senyor Cargol. Encantat de tornar-lo a veure. Ja voldria jo haver crescut més del que he crescut.

EL CARGOL (*examinant-lo de prop*): No estàs gaire fort, noiet. Que no et cuiden? Com vols créixer bé sinó? I la teva mare?

EL PETIT ARBRE: Vaig nèixer al Figaró, erem molts arbres allà. Grans i petits. Però van traslladar-me a aquí. Tenia 3 germans iguals que jo. La meva mare és un arbre enorme, no la poden moure. És molt maca, és molt gran. El seu tronc té un color marró molt brillant. És guapíssima. Ella va fent. Sempre pensa en mi.

EL CARGOL: Nano, me'n vaig. No puc estar-me més estona parlant. M'esperen a casa.

EL PETIT ARBRE: Adéu, senyor Cargol, bona nit. Que descansi. (*Campanetes*).

ESCENA 5 La Senyora Rosada que obre el dia

LA SENYORA ROSADA QUE OBRE EL DIA

Més llum: va naixent el dia. Cap nen. Soroll d'ocellets. El Petit Arbre en silenci. Entra la ROSADA que, jovenívola, cantarà, mentre anirà humitejant el món vegetal circumdant amb un vaporitzador d'aigua:

LA ROSADA: Oh, comença ara el dia. Noietes, noiets, tothom a despertar-vos, arbres a enxerinar-vos! Tots necessitem forces, forces, i ganes de somriure. Amunt, amunt tots, amunt amics, amunt el poble. Sí, cantem, cantem! O-la-là! Fortalesa, coratge, constància, gestos educats: que no faltin! O-la-là! Animalons, noiets, noietes, grans i menuts, pobres i rics, nets i menys polits: tothom a viure el dia d'avui! Sóc la rosada, que ho deixo tot lluent, per a la vida, cada dia! Tothom fresquet i ben animadet! Umm, la, la, la, la....*(Desapareix d'escena taral·larejant).*

ESCENA 6 Visites: la llagosta, la mosca

EL PETIT ARBRE, LA LLAGOSTA, LA MOSCA

Ple dia. A partir d'aquí, diversos personatges visitaran el PETIT ARBRE. Tots els animalons seran gegants, humans bé disfressats o bé amb complements de paper-cartró.

EL PETIT ARBRE *(Campanetes)*: Oooohh! Què és vostè ? És gran i llarg i verd i lleig?

LA LLAGOSTA: Maco, més respecte. Sóc una llagosta. De les més boniques i grosses que hi ha a aquest camp de Muntanyola.

EL PETIT ARBRE: Una llagosta? Vostè no és vermell i viu al mar, normalment?

LA LLAGOSTA: Nen, que jo sóc de terra, no aquelles que tenen pines i viuen al mar.

EL PETIT ARBRE: Perdoni. Jo sóc petit i conec poques coses.

LA LLAGOSTA: Bé, bé. Ja ho veig, que encara estàs per créixer, vailet. Marxo, que vaig allí cap al fons del caminet, que hi he vist unes herbes molt verdetes i vaig a gronxar-m'hi una estoneta. Recorda, nen, jo sóc una *Schistocerca gregaria*, o sigui, ves aprenent coses per ser més savi i enfocar més bé els problemes. Sóc una llagosta molt forta, això és: una espècie singular d'ortòpter.

EL PETIT ARBRE: Adéu, senyor Llagosta... o senyora?

LA LLAGOSTA: Avui em sento noia. Pots doncs considerar-me noia. Demà: ...ja veurem!

EL PETIT ARBRE: Allí a les herbes on va, es rentarà les ales? Perquè les té molt brutes, sap? Potser pesa la brutícia i no pot volar bé...

LA LLAGOSTA: No vas bé, nen. Tinc les ales jaspejades, negres i mig transparents per amagar-me millor quan vaig al terra. Totes i tots som així. A banda, negre no és sinònim de brutícia, sinó de color diferent. *Respect*, respecte, que diuen els americans.

EL PETIT ARBRE: Oh, vaja, perdoni. No n'encerto ni una. Bé, adéu. (*Campanetes*).

LA LLAGOSTA: Adéu siau. (*Surt d'escena*).

LA MOSCA (*entrant*): Hola, xato. Saps què? ...que vaig a descansar una estoneta a sobre teu, fa estona que vinc volant.

EL PETIT ARBRE (*Campanetes*): Senyora, jo sóc molt tendre, estic creixent, sóc molt petit. Potser em trencarà.

LA MOSCA: Tens raó. Perquè vaig sempre tant precipitada?! Sí, bonicó, tranquil. No ho faré. Parlaré una miqueta amb tu i després me n'aniré a un paller a descansar una bona estona.

EL PETIT ARBRE: Vostè porta ulleres, oi?

LA MOSCA: No, nen. Les mosques tenim els ulls molt grossos. Totes, fins i tot les parentes que tinc a Sudamèrica o a l'Àfrica. Les meves amigues de Sudamèrica són les mosques més gordes del món. La *Pantophthalthmina* és grassa de mala manera i té uns ulls grossos de mala manera. És geganta, podria venir a les nostres Festes Majors d'aquí i fer de capgros, he, he.

EL PETIT ARBRE: Inviti-la a la Festa Major de Muntanyola.

LA MOSCA: Ja li ho diré, maco. I també li diré que estàs tu a aquí, i que ets tan simpàtic.

EL PETIT ARBRE: Gràcies, senyora.

LA MOSCA: A reveure, menut. Em moro de ganes de fer una migdiada.

EL PETIT ARBRE: No molt llarga, senyora Mosca. Les saludables diuen els metges que són de mitja hora. (*Campanetes*).

LA MOSCA: Sí, això. Sinó, el cap està espès! (*Marxa d'escena*).

ESCENA 7 Visites: l'abella, la papallona

EL PETIT ARBRE, L'ABELLA, LA PAPALLONA

L'ABELLA (*arriba corrents, sense alè*): Ja no és aquí! Acaba de marxar, oi, la senyora Mosca?

EL PETIT ARBRE (*Campanetes*): Sí, volia fer una dormideta, estava molt cansada.

L'ABELLA: Oi! És que ha estat a casa meva i s'ha descuidat una bossa de mà que portava!

Hola, jo sóc una Himenòpter, que vol dir "d'ales membranoses". Perque em coneguis, sóc una "abella". No n'havies vist cap, com jo, d'abella?

EL PETIT ARBRE: Sí, sí senyora. Però és que els homes, els nens de colònies que estan per aquí un mes, tots s'espanten si vostès venen. Jo també m'espantava llavors i girava la vista.

L'ABELLA: És que piquem, si ens emprenen, piquem, nen.

EL PETIT ARBRE: Vostè menja molts iogurts de llimona, que estigui tan groga de pell?

L'ABELLA: Ah, no pateixis maco. Això ve de família. Les abelles som grogues i negres. Me'n vaig corrents a veure si l'enganxo per aquell camí.

EL PETIT ARBRE: Busqui-la a un paller, a la senyora Mosca, ha dit que allà hi descansaria.

(Campanetes).

L'ABELLA *(ja lluny)*: Gràaaaacies.

Soroll d'ales de lluny.

LA PAPALLONA *(arriba a escena llegint i topa amb l'arbre)*: Oh, disculpa. Ja he mirat què fan avui a la plaça, aquesta nit. Vols que t'hi porti a la festa? Volaré fins allà i puc portar-te al meu damunt.

EL PETIT ARBRE *(Campanetes)*: Gràcies, senyora, però jo sóc de terra. No em moc ni volo. Només em moc si jugo amb el vent una miqueta o quan ell em treu la pols de les branques. O amb la pluja bonica.

LA PAPALLONA: No voles?

EL PETIT ARBRE: No. Vaig nèixer per des d'aquí netejar el planeta de la brutícia que hi ha a l'aire i ajudar la gent a respirar millor.

LA PAPALLONA: Bé, és una feina important, no t'amoïno més doncs.

EL PETIT ARBRE: Que continuï tan amable, i amb tants colors, senyora! *(Campanetes).*

ESCENA 8 El creixement dels éssers vius

NEN GERARD, NENA 1

Capvespre. Entren la NENA 1 (MARTA) i el NEN GERARD, portant una àliga gegant de cartró-pedra. S'asseuen prop del PETIT ARBRE.

NEN GERARD: Marta, no podia dormir. Per això t'he dit si volies venir, i ajudar-me a acabar de pintar el bec i guardar l'àliga. *(Petita pausa)*. La meva mare s'enfadaria si sapigués que he begut Coca-Cola per sopar i que per això no em ve la son. Per la nit només em deixa beure suc, llet o aigua. I em diu que de més gran no fumi perquè sinó no creixeré.

NENA 1: Sí però aquest arbre tampoc fuma, i no creix igualment.

NEN GERARD: Home, no creix, però serà per alguna altra cosa. Si fumés encara seria més nanet. Em fa pena aquest arbre, ja portem aquí deu dies i no creix res. Si fos savi, sabria com ajudar-lo.

NENA 1: Pobret. Potser li podria dedicar un poema, demà. Gerard, jo ja començo a tenir son, avui hem caminat molt i jugat molt a guerres d'aigua. I hem construït i pintat aquesta àliga. La professora Joana té tantes ganes que aprenguem com són les aus de muntanya i les seves parts... Me'n vaig a dintre.

NEN GERARD: Ara vinc jo. Buscaré i comptaré estels, quan n'hagi vist tres corrent pel cel vindré. M'agrada pensar que van muntades en cavalls grans, ...grans com els que porten els patges de la nit màgica de Reis...

La NENA 1 (MARTA) badalla i marxa.

Surten nenes o tècnis o regidors i deixen exposat un decorat bonic d'un cel ple d'estels.

ESCENA 9 Mirar els estels

NEN GERARD, L'ENCICLOPÈDIA

Nit. L'escenari aconvertit en un cel ple d'estels. Pluges d'estels (efectes de llum??). Molt en penombra s'arriba a veure el NEN GERARD, assegut, mirant embadalit cap al cel nocturn.

ENCICLOPÈDIA (llibre de paper-cartró, una dona, veu femenina però greu; després d'entrar a escena explica): "Els estels són els astres que brillen al firmament amb llum pròpia. Els estels, doncs, són com bicicletes al cel, ells porten una llum. Els planetes són cossos sòlids que descriuen òrbites el·líptiques al voltant del Sol. Els planetes, doncs, són com tenir molta roba donant voltes dintre d'una rentadora amb el centre important." (Quan entri L'ESTRELLA, marxa; després d'haver-la presentat amb els braços).

Entra la dolça, simpàtica i gesticular ESTRELLA, dona que porta una carota de paper-cartró amb punxes platejades.

L'ESTRELLA (al públic): Bona nit a tothom. Sóc l'estel. Sóc un estel. Si sumem estels com jo i planetes, tots volem, tots surem a l'espai, doncs el cel seria un lloc molt gran on hi giren, van girant, moltes coses de diverses formes, colors, i mides. Penseu que aquest cel, i nosaltres els estels, som importants. Doncs sí. Fem pensar la gent, fent repensar les coses, fem madurar les idees o la sensibilitat. La gent enamorada ens mira, perquè pensen en la persona estimada. La gent preocupada normalment deixa de mirar aquest cel de nit, perquè obliden fer les coses senzilles però importants. No deixem mai, nenes i nens, (adultes i adults) de mirar els estels: qui mira al cel aprèn a pensar, o a pensar millor, i moltes vegades a solucionar les coses i estimar millor. La pausa és or, és un temps que no té preu, nenes i nens."

L'ESTRELLA marxa d'escena tot fent saltirons i ballant. Es despedeix emfàticament amb la mà oberta.

ESCENA 10 Trobada amb la fada màgica

NEN GERARD, LA FADA JOVE

Ben de nit, ha passat una bona estona. Entra de sobte enmig d'un núvol de fum i/o llum vermella amb olor a maduixa una FADA JOVE. El NEN GERARD se sorprèn.

FADA JOVE: Nen, molt tard perquè estiguis aquí tu sol, no?

NEN GERARD: He parlat amb l'estel. No estava sol, de fet. ...També és tard perquè vostè estigui per aquí tota sola, vostè no sembla molt gran.

FADA JOVE. Tinc vin-i-dos anys, ja, nen. *(Pausa petita)* No em cal que em tractis de vostè.

NEN GERARD: I no li fa por anar sola de nit? No et fa por?

FADA JOVE: És que estic fent pràctiques. Parlo millor amb els animalons, ara, de nit. Pel matí, amb la llum del sol, hi ha massa rebombori i em mira massa gent i llavors no em concentro.

NEN GERARD: I què més proves de fer?

FADA JOVE: Estic aprenent per ser una bruixa bona. Per exemple, ajudem els animals a tenir menjar, a traspasar els rius sense ofegar-se, a la gent a trobar feina, a que no se'ls cremi el menjar i que no perdin el que porten a les butxaques, que el metro o el tramvia no els tanqui les portes als nassos... A que no els atraquin... Bé: i més coses.

NEN GERARD: I això no és el que ja fan els que estan a l'ajuntament i la policia?

FADA JOVE: Jo ho faig sempre, boniquet. Ells només unes hores al dia. I jo puc solucionar varies coses al mateix moment, ells no.

NEN GERARD: I així encara està estudiant?

FADA JOVE: Em falten dos cursos, però totes les matèries anteriors ja les tinc aprovades i bé.

NEN GERARD (*va mirant-la encuriolit i atentament, va lligant caps*): Ah. Que jo pensava, senyora Bruixa,... que aquest arbre... jo ja porto deu dies aquí... no el veiem créixer per a res, ni brotar una fulleta...

FADA JOVE (*busca, i obrint un minilibre de màgia*): Bé, a veure si en alguna cosa podré ajudar-te. Buscaré un encanteri per poder parlar amb els arbres (*Va movent una bareta màgica per prop del Petit Arbre i del nen*). (*Estornuda*) Atxíiiiiss! (*Es recupera:*) Paraules, paraules, paraules, sortiu de la panxa de l'arbre. Arbre, arbre, arbre, perd la vergonya per parlar amb el.... , com et dius, nen?

NEN GERARD: Gerard.

FADA JOVE: Paraules, paraules, paraules, sortiu de la panxa de l'arbre. Arbre, arbre, arbre, perd la vergonya per parlar amb el nen Gerard. Tots dos, tots dos, tots dos, sigueu amics i creixeu bé tots dos.

NEN GERARD: Ho provo?

FADA JOVE: Què?

NEN GERARD: De parlar-li a l'arbre.

FADA JOVE: No. Sempre quan marxa la fada. Abans no. Perquè l'encanteri encara s'està fent. Adéu, nen, Gerard. Parla-li al Petit Arbre quan jo marxi. Uix, explicant-te els meus estudis se m'ha fet tardíssim. (*Donant unes voltes de vareta màgica a l'aire:*) Rematem! Plish-plash! Tacatum!

A continuació, la FADA JOVE marxa atabalada. El nen queda al costat de l'arbre.

ESCENA 11 Els sentiments de l'arbre

NEN GERARD, EL PETIT ARBRE, EL PROFESSOR JOAN,
L'ENCICLOPÈDIA, L'ESTEL, LA FADA

Penombra, segueix la nit. Estan sols a escena el PETIT ARBRE i el NEN GERARD.

NEN GERARD: Arbre? Hola, arbre. Hola. Hola?

EL PETIT ARBRE:-

NEN GERARD: Hola?... Hola?

EL PETIT ARBRE: -

NEN GERARD: Hello?

EL PETIT ARBRE: -

NEN GERARD: Hello? Bonjour? Hola, me oye?

EL PETIT ARBRE: -

NEN GERARD: *(movent les mans i braços per autodestacar-se)* Eeeoooo!

El NEN GERARD intenta tocar delicadament l'arbre.

NEN GERARD: Arbre? Senyor Arbre? No parla! La bruixa era tonta. *(Una branca li frega el nas accidentalment)* Atxxíiiiiss!

EL PETIT ARBRE *(Campanetes)*: Salut!

NEN GERARD *(girant-se repetidament, buscant)*: Bruixa? Que has tornat?

EL PETIT ARBRE: Miri, disculpi, li parlo jo, que sóc un arbre. La meva mare va ensenyar-me que si algú estornuda li he de dir'salut'per educació.

NEN GERARD: Ostres! Però si ets l'arbre!

EL PETIT ARBRE: Que em coneix vostè, que sóc famós jo? No sóc l'Alzina de Masjoan ni res, que jo sàpiga, el *Quercus* de vint-i-nou metres d'Espinelves.

NEN GERARD: No, no, però és que una bruixa m'ha ajudat a que pogúes parlar amb vostè, amb tu.

EL PETIT ARBRE: Vol que li tracti de 'tu'?

NEN GERARD: No fa falta que ens parlem de 'vostè' perquè no som grans ni portem americana amb corbata, saps? Jo em dic Gerard i estic passant quinze dies, més o menys, de vacances d'estiu aquí a Muntanyola.

EL PETIT ARBRE: Jo em dic..., és que no tinc nom, ara que ho penso.

NEN GERARD: Com pot ser que no tinguis nom?

EL PETIT ARBRE: És que van separar-me molt ràpid de la meva mare. Però sí que sé que sóc del Figaró i que tenia tres germans més com jo, però una mica més grans.

NEN GERARD: Seràs el Petit Arbre. Tindràs un nom com els que donen els indis, seràs el Petit-Arbre-Sol. Si vols, si et sembla. Si t'agrada. La fada ja t'ha dit així.

EL PETIT ARBRE: Un arbre sol és un arbre trist, però és que, a més a més, llavors no podem fer bé la nostra funció per salvar el planeta Terra.

NEN GERARD: Sol de llum i vida, no de solitud. (*Petita pausa*). Jo voldria demanar-te perdó, Petit-Arbre-Sol, perquè els humans tenim tants i tants cotxes! Us embrutem molt el cel, ja ho veig cada dia. A Barcelona on visc jo, per Sants, jo visc al carrer Vallespir, totes les façanes dels edificis són fosques, bé' fosques' no, vull dir (*es fa la fosca total, no hi ha cap llum*) brutes de fum. Tot està brut.

El NEN GERARD treu un lot i l'encèn.

EL PETIT ARBRE: Jo aquí no estic malament, sento com cada dia jugueu a la piscina. Sé que hi ha molts arbres en llibertat fora de la casa de colònies.

NEN GERARD: I per què no creixes?

EL PETIT ARBRE: L'home que vigila la casa de colònies va omplir ara fa poc la piscina. Tots els arbres del jardí, jo i aquells que queden més enllà, i aquells esbarzers i aquells romanís, tots ens vam quedar sense aigua. Se la va quedar tota.

NEN GERARD: Ho sento molt. Aquests dies que som aquí anirem donant-te aigua, perquè tornis a començar a créixer. I les teves plates amigues i veïnes.

EL PETIT ARBRE: Gràcies. Amics per sempre. *(El NEN GERARD acosta la mà al tronc menut).*
Entra un home grasset, el PROFESSOR JOAN.

PROFESSOR JOAN: Gerard? Gerard? Ets aquí? Vinga. La Marta m'ha dit que miraves estels però ja és molt tard. Vine, noieta. Prendrem un got de llet calenta i a dormir. *(Canta)*
Lariló-larilà.

NEN GERARD: Adéu. Per sempre, Petit-Arbre-Sol. Amics per sempre. *(Badalla).* Aaahhg.

EL PETIT ARBRE: Jo ja començo a tenir son, també. Dorms a un sac de dormir?

NEN GERARD: No, a una llitera.

EL PETIT ARBRE: Adéu. *(Campanetes).*

NEN GERARD *(en baixet, marxant de puntetes):* Adéu!

PROFESSOR JOAN *(que esperava; al Nen Gerard):* Amb qui parles? *(Just ara, entren L'ENCICLOPÈDIA, L'ESTEL, LA FADA i comencen a ballar sense que ningú pugui veure'ls perquè són invisibles).*

NEN GERARD: Amb els estels, amb les fades, amb els arbres, amb el meu amic arbre.

Tots dos, el PROFESSOR JOAN i en NEN GERARD recorren un xic l'escenari de puntetes, tot repetint la darrera frase del NEN GERARD, fins marxar d'escena:

PROFESSOR JOAN i NEN GERARD: Amb els estels, amb els planetes, amb els arbres, amb el meu amic arbre. Amb els estels, amb els planetes, amb els arbres, amb el meu amic arbre...

L'ENCICLOPÈDIA, L'ESTEL, i LA FADA retiren, s'enduen, el decorat de la nit amb estels.

ESCENA 12 (última) Estimar

LA MOSCA, EL NEN GERARD

Ja és de dia. Decorat de muntanya, al fons. Al prosceni, matolls, romanís, esbarzers gegants, de cartró-pedra, moooooot verds, bonics. El PETIT ARBRE al mig, com sempre.

Entra la MOSCA atabalada i posant-se les mans al cap.

LA MOSCA: Oi, he tornat a perdre la bossa de mà! On punyetes me l'hauré deixat? *(Al públic:)* Nens, que heu vist un bolset petit i vermell? Eo, què me'n dieu? Algú ho ha trobat?

(Anirà buscant pel terra mentre entra el NEN GERARD a dir adéu al PETIT ARBRE).

NEN GERARD: Vinc a dir-te adéu. Demà marxem. L'autocar ens recull a les nou, ben d'hora. Que et vagi tot molt bé a la vida, Petit-Arbre-Sol. Ahir li vaig dir al senyor que vigila la masia que planti uns quants arbres a prop teu, perquè no t'avorreixis tant. A veure si em farà cas. I sobretot que no gasti aigua. *(Agafant alguna cosa del terra del fons escènic):*

Mira, rere els romanís, una cosa petita i vermella! Què serà?

EL PETIT ARBRE: *(Campanetes)* Deixa-ho prop meu. *(El GERARD ho deixa al terra prop de l'arbre);* és d'una bona amiga i després li ho donaré. *(La MOSCA des del fons escènic s'alegra, s'apropa, agafa la cosa petita vermella i surt contenta saludant l'arbre en silenci, només amb la mà alçada i movent-la).* Bon viatge, Gerard! Tu demana-li al teu alcalde que abans no faci les coses s'imagini que és un arbre.

GERARD: Ja m'agradaria que fóssis tu l'alcalde de la ciutat, Petit-Arbre. Potser algun dia les coses s'arreglaran.

EL PETIT ARBRE: Potser. Mentrestant sempre pensarem l'un en l'altre.

GERARD: I amb una mica de sort potser l'any que ve et tornaré a veure. Adéu. Si fossis una nena et diria 't'estimo'.

EL PETIT ARBRE: M'ho pots dir igual. Es pot estimar de moltes maneres.

GERARD: És veritat. I totes són bones.

EL PETIT ARBRE: Un petó. I sort. *(Campanetes)*.

El NEN GERARD marxa d'escena.

La llum baixa, al final només queda enfocat zenitalment o frontal, el PETIT ARBRE. Sentim so d'ocells i fulles dolces que es mouen, i d'un rierol trempat de fons.

EL PETIT ARBRE *(Campanetes)*: Siguem feliços. *(Campanetes)*.

Fosc.

FINAL

El Masnou, 20 de març 2001

Revisada l'agost-setembre de 2006

Esplugues de Llobregat, refeta el gener de 2024

DOSSIER PEDAGÒGIC PER A LES ESCOLES

(Per als nens, una vegada vista l'obra)

1. Per què ajuden els arbres al Planeta? Explica el procés de la fotosíntesi.
2. Explica què és i on està la regió de l'Amazones.
3. Busca on estan i les característiques d'aquestes dues geografies catalanes: el Figaró i el poble de Muntanyola.
4. Fés una llista dels animals que apareixen a l'obra i busca a l'enciclopèdia coses sobre ells.
És veritat que :
  - hi ha llagostes de mar i llagostes de terra?
  - la llagosta és una espècie singular de "saltamontes"?
  - la mosca de Sudamèrica és la més grossa del món?
  - l'abella és un himenòpter?
6. Busca i dibuixa el cicle biològic d'un arbre.
7. L'idioma llatí és l'idioma tècnic erudit. Per exemple, a l'obra, la llagosta és diu *Schistocerca gregoria*. Posan altres exemples.
8. Explica què és i per què es produeix la rosada (en castellà, "rocío").
9. Recordes l'escena que explica els estels i els planetes? Dibuixa el Sol (al centre) i tots els planetes avui identificats que giren al seu voltant.
10. Dibuixa i pinta un dels animals que ha sortit a l'obra de teatre; que ocupi tot un full DIN-A-4. Pots buscar fotos per fer-ho més fàcilment.

COM CONTACTAR

Rosa M. Isart

rmisart@hotmail.com

tel. 616 42 05 58